

אוצרות קאמארנא

מאוצרם הנודע של רבו"ק מקאמארנא

יו"ר ע"י מכון 'אוצרות קאמארנא' שע"י מרכז מוסדות קאמארנא • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • בית שמש

פנינים על סדר הפרשה
מתוך אוצר ספרי רכותינו

אבני אוזן

אוצרות הפרשה במשנת רבו"ק
מבוארים בשפה השווה לכל נפש

אחרי רבים להטת (בג, ב).

כי למעלה אין פוסקין דין על אדם עד שיפסוק אדם זה על עצמו, והיאך אפשר, אלא מראין לו כזה על אדם אחר, והוא כועס ופוסק עליו הדין, וזהו הדין הוא על עצמו. ולכך אם שלמים, דכד עמא כולא אית בהו שלם, דינא לא שלטא בהו' (זוה"ק פר' מקץ דף ע"ב), דהא כל אחד פוסק דינו על חברו לזכות, ומכריע לכף זכות, וכן רבים, אם כן בהכרח 'אחרי רבים להטות' לזכות.

(זהוה חי ח"ב דף שנה ע"ב)

לא תטה משפט אבינך בריבו (בג, ו).

וקבלנו ממרן אלקי הבעל שם טוב ז"ע, שפירש הפסוק (תהלים ט, ט) 'מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני', כשרואה אדם דבר נבל מאיש רשע שעבר עבירה חזקה, ידון אותו לכף זכות, כי מצד רדיפת היצר הבורע בו עושה, ומצד פחיתות חומריו העב שאינו יודע חומר האיסור, וכל זה וכיוצא בזה.

ובזה מציל גם את עצמו מדין, כי באמת כיון שרואה דברי נבלה בחבירו, ידע שיש בו גם כן מעין דבר זה, שיש עליו דינים ומקטריגים, וכשימצא זכות לחבירו יהיה גם עליו זכות. ובה שאינו מעורר דינים על איש חוטא שעושה מחמת התגברות היצר הבורע בו איזה מעשה רשע, מקיים בזה 'לא תטה משפט אבינך בריבו', בעת שעוברין עליו נסיונות וריבות, ממי מריבה, מים הרעים והזדונים, אלא תעורר עליו כל מיני זכות.

ובאמת כל זה נסיון גדול, כי קבלנו שאין נגזור על אדם שום גזר דין אלא אם כן הוא פוסק בעצמו כן, ובודאי לא יפסוק על עצמו, אלא מראין לו אדם שעשה איזה עבירה מעין מלאכתו, מלאכת עבירה שלו, והוא פוסק עליו את הדין, וחותרם זה הדין על עצמו רחמנא ליצלן, ובהו שהחזיק משה רבינו את ישראל שאינם ראוים לאור הזה, 'לכן לא תביאו' (במדבר כ, יב) 'מנגד תראה [וגו'] ושמה לא תבא' (דברים לב, נב), והבינהו מאוד.

זהו 'לא תטה משפט אבינך' במצות, לעורר עליו דין מוחשן המשפט, מבלי לראות בזכותו, אלא יהפוך בזכותו, כי אביונות שלו הוא 'בריבו', מקטרג, יורד ומפתה עולה ומסטיין (עפ"י בבא בתרא טז, ו), ויש לו כח גדול, אבל העושה להכעיס, מין, אפיקורס, עוברין על דברי חכמים מחמת קלות ומינות, יכרתו מן העולם, ויאבדו במהרה בימינו.

(אוצר החיים דף קצנז ע"א)

ומראה כבוד ה' באש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל (בר, ו).

רצה לומר, לפי שכתוב 'לעיני בני ישראל', לזה כתיב לשון 'מראה', כי שם אסור לגשם אפילו לבחינת מראה או גוון, אלא 'לעיני בני ישראל' שהם דרים בעולם העשיה הגשם הזה, לזה כתיב כדי לשבר את האוזן והעין והפה, אמר 'מראה' כשלוש בני אדם, אבל ח"ו לכות שם איזה גוון, כנודע למשכיל דקדושה.

"כי יש שני מיני השפעות שהקב"ה מנהיג העולם, יש שפע שהקב"ה נותן לחיות העולמות הכרחי והוא על ידי כלי זאת שין ציר ט"ר טללי רצון, כי השין מושך טללים ההולכים מדרך רצון כי טל לא בעצר וכל האימות מקבלין שפע משם מנקודה העיקרית שאינו מסתלק שלא יתהרס העולם וכן השפע ההולך ע"י העלאת מייני נוקבין של הכלי ששם מאיר נקודה העיקרת השפע הזאת אינו אלא לחיות העולמות וגם האומות מקבלין משם, אבל אין זה כוונת הבריאה כי אם להתנהג כפי מעשה בני אדם שיוסיפו שפע ואור אף בהשפעות מזון הכרחי ההולך לחיות העולמות ומי יאמר זכיתי את לבי שיהיה ניזון בזרוע וצריכים הכל לחדס הבורא, וכדי שלא יהנו משם האומות נתן הקב"ה לישראל שלשה רגלים שיעלו לראות פני ה' אלהיך ולקבל השפע מאור פני מלך אף הכרחי והוא ע"י מצות ראייה וחילוק מעשר וצדקה וחסד שעושין ישראל בזמנים הללו".

"וסוד שיין טי"ת רי"ש המילוי שנים עשר צרופי אדני".

"סוד 'שטר' הוא נקודת ציון דנוקבא, ובקדושה הוא נקודת גן עדן אשר יש לה 'כסף' הם נשמות צדיקים העולים עם הבורוי' להעלו' מ"ג, ויש לה 'חזקה' בסוד יחוד ושעשוע הנשמו' באור עליון על ידי נעל גדר פריץ".

"ויש בקנין מטלטלין שלשה דרכים: מסירה משיכה הגבהה, כי

סוד מטלטלין הם נחלקים לשלשה, בסוד אורות נצוצין כלים, עיבור יניקה מוחין, שלשה לבושי הנשמה תורה מצוה כוונה, והוא האור וחיות ודביקות בקונו כטעם וכיון פתיחין ליה. וסוד האורות הם בחינות אורות זין מלכים שנסתלקו והכלים שלהם ירדו אל הבריאה. והב' הם רפ"ח נצוצין של אור שנסארו להחיות הכלים חיות מצומצם כדי שיהיה להם מציאות לחזור ולהתקן ולחזור ולהחיותן והג' בחינות הכלים בעצמן והכלים נקבין במסירה והנצוצין במשיכה והאורות בהגבהה וינטלם וינשאם ומסירה אינו קונה אלא ברשות הרבים ששם ירדו הכלים והמלכים הנקראים רשות הרבים וסוד אורות נצוצין כלים הם סוד עולמו' נשמות אלהות וסוד עולמות אותיות נקנית במסירה וסוד הנשמות והנצוצין נקבין במשיכה וחלק אלוה אור השכינה נקנה בהגבהה להעלות השכינה ומן התורה כסף קונה כטעם במחשבה אתברירו וחכמים תקנו שיהיה ברשות מוכר שישתדל להצילו מן הלסטטים ומן השריפה דינים קשים עד שיבאו ליד לוקח ע"י מעשה דוקא".

כאשר בפרשתינו מבוארים דיני ממונות אמרנו להביא כמה ניצוצות מתוך דברי רביה"ק בספרו 'אוצר החיים' שם גלייה לדרעיה ונפק נהורא, לבאר הסודות העמוקים הטמונים בדרכי קנין הקרקעות ובסודות הנרמזים בקנין שטר. ונעתיק כמה לשונות מדברי קדשו (פר' בהר):

"כשתברין איזה מטלטלין מעמקי הקליפות על ידי קניה אזי לערך זה נמשך תוספות אור ושפע מאור אין סוף ודע שמטלטלין אין שום מערער יכול להוציא מידו כי חזקה מה שביד אדם הוא שלו".

"כי דע כמו שיש מטלטלין וקרקע כן יש שני מיני יחודים, אחד הוא השפעה לקיום עולם שאינו נפסק כי אינו חפץ בהשחתת עולם ולכן דבר שהוא עיקר עדיין לא נקנה לו כי אין ראייה ממה שהוא בידו כי אין חפץ בהשחתת עולם ולכן יש עוד מעררין עליו".

"וענין קנין מטלטלין אגב קרקע כי סוד קרקע נקודה העיקרת ואגבה נקנין כל המטלטלין".

"וכל המטלטלין אורות המוחין וכל השפעות נקנין על ידי חזק האמונה ובטחון בצור עולמים ולזה שקני' לנפשו אמונה שלימה נקנה לו כל המטלטלין והברורים והניצוצין שבכל העולם והוא שיאמר לו בעל הבית קנה מטלטלין אגב קרקע אבל אם לא אמר כגון בגלו'

נאלמתי דומיה צריך שיהיו צבורין באותו המקום ולכן נתפזרו ישראל בגלותא רבע פנות העולם, דבלא אמר צריך שיהיו צבורין באותה קרקע ויהיה משתמר לדעתו וישראל מנכרי אינו קונה אלא בשטר".

"ודרכי קניית הקרקע בכסף שטר חזקה, כי סוד קרקע, אשה קרקע עולם הוא, כי סוד הכלי שלה הנעשה על ידי ידים דבינה כו' ושם בכלי זאת מאיר אור נקודת הכתר נקודה פנימיות בסוד נקודת ציון וחתום בחותם תוך חותם על ידי שלשה אבות כו' ומתחברין על ידי דעת עליון בסוד שלש שני חזקה שעל ידי חיבור הזה יוצא הנקודה עיקרית".

"ויכוין אדם כשקונה לו קרקע לעשות בתחתון לרמוז בעליון שיקנה לו בלבו בחזק אמונה אמונת אלהי עולם אלהי ישראל להאיר לנקודה בית עין ולמסור נפשו על קדושת שמו והבחינה הזאת ברוחניות נקנה על ידי לימוד אותיות התורה לשמה - שטר ש' ט"ר שמור שין היצר שלא יהיה שקר חלילה, והמשכילים יזהירו בסוד שין ט"ר".

אות א

דיני ממונות קשורים לגלגולי נשמות

א. ואלה המשפטים אשר תשים לפניך. איתא בזוה"ק (ח"ב צ"ד א) אלין סדורין דגלגולין עיין שם, והוא תמוה לכאורה הא הפסוק מפרש ואזיל דיני ממונות, ומה השייכות של דיני ממונות לגלגולי נשמות.

אך שמעתי בענין הדין שאחד דן את חברו בבית דין ויודע בעצמו שבוראי הוא זכאי בדין, והתורה מחייבתו, אל יקשה לו הלא תורת אמת הוא ודרכיה דרכי נועם, כי זהו אמיתות התורה ונועם דרכיה, כי בוראי מסתמא היה חייב לחבירו בגלגול העבר לאיש הדין עמו, וכעת חייבתו התורה לשלם לו כדי לצאת ידי חובתו, וחבירו שלוקח עתה המעות ממרמה הוא עתיד ליתן את הדין, וכאלה רבים בעניני דינים, וזה יש לומר שרימו בזוה"ק ואלה המשפטים שהם דיני ממונות אף על פי שמן הנראה הם לפעמים נגד האמת, אך האמת הוא אלין סדורין דגולגלייא, והיינו שהבורא הכל ובורא כל הנשמות, הוא היודע איך היה בגלגולים הקודמים בין איש לחבירו, ככה יסובב המסבב ומנהיג על פי התורה את עולמו, בחסד וברחמים בצדק ובמשפט אמת, לשפוט בין איש ובין רעהו שורו וחמורו וכל אשר לו, כפי אשר יורם אלהים, ויש בזה פתח רחב: (דגל מנהג אפרים)

וזקה"ק מקאמאראנא זי"ע מוסיף על כך בשם

הבעש"ט, כי לפעמים יש לאדם דין תורה, ויוצא לו שלא כפי הנראה כפי הצדק, הרי זה שייך לגלגולי נשמות. והוא הדין לענין הדין שרואה שפוסק על פי משפטי התורה ונראה לו שהוא נגד היושר, ידע שזה שייך לגלגולים הקודמים.

כתב בהגהות מקור מים חיים (הערה א) נראה ברור ששמע זה בשם זקינו הבעל שם טוב זלה"ה, כי עיקר ענין זה הובא באמת בשם הבעל שם טוב ז"ל עיין בספר דברים ערבים (פרשת משפטים אות י"ח) וזה לשונו: הרב הקדוש המגיד ממעריטש זי"ע ביקש מרבו הבעל שם טוב הקדוש ז"ל שיאמר לו פירוש הזוה"ק על ואלה המשפטים דא הוא רזא דגלגולא, פעם אחת אמר לו הבעל שם טוב תחתיו, ויתעכב שמה עד ש יבוא לביתו, ונסע שמה, וראה איש אחד בא עם סוס מזוין, והוא היה עיף ויגע, ואכל ושתה ונסע לדרכו, ושכח שם ארנקי שלו עם המעות, אחר כך בא שמה עוד איש אחד, והניח עצמו לפוש, והוא מצא את הארנקי עם המעות, ולקחו והלך לדרכו, אחר כך בא שמה עוד איש אחד עני ונכה רוח, והוא עיף ויגע, ואכל שמה פתו אשר היה לו, ושתה מן המעיין, והניח עצמו לפוש ולישן, אז בא בחזרה האיש הראשון, ושאל שאל מאיש העני היכן הוא הארנקי עם המעות אשר שכחתי כאן, והוא באמת לא ידע מאומה, ולא הבין מה שזה מדבר אליו, בקיצור, כי זה הראשון הכה את העני מכות רצח ופצע, בטענה שיחזיר לו מעותיו.

וכאשר הגיע שם נסע הרב הקדוש המגיד זי"ע

לביתו, וסיפר לרבו הבעל שם טוב את אשר ראה, ואמר לו הבעל שם טוב זי"ע, כי האיש הראשון הזה, היה חייב בגלגול הראשון לאיש השני, כסך המסוים הזה שהיה עכשיו בהארנקי, ולא היה משלם לו, ובאו אז לדין לפני זה האיש השלישי, שהיה אז הרב והדיין בגלגול הראשון, ופסק דינו ופטרו מבלי שום חקירה ודרישה, לכן עתה על פי הגלגול שילם הראשון להשני את חובו, והדיין קיבל ענשו, וזהו שאמר הזוה"ק על ואלה המשפטים דא רזא דגלגולא, עד כאן לשונו.

וראה בספר מעשה אורג על המשנה דפאה (פרק ח' משנה ט) וכן דין שדן דין אמת לאמיתו, עליו הכתוב אומר ברוך הגבר אשר יבטח בה' וגו' (ירמיה י"ז, ז') שכתב זה לשונו: ענין לאמיתו הוא כי כמה פעמים יצא משפט מעוקל מדיני התורה, כמו שאירע לאחד שהפקיד הון רב אצל אחד והלך לדרכו, וכשבא כבר מת הנפקד, ותבע מיורשיו, וטענו לא פקדנו אבא על זה, ופסקו להם שבועה ונפטרו, וכל העולם היו יודעין שזה איש נאמן וחסיד וירא שמים, וזה לא היה אמיד בכך, ושאלו למרן הריב"ש טוב על זה, האיך יצא משפט מעוקל מדיני התורה וכתוב (תהלים פ"ב, א') אלהים נצב בעדת אל, והשיב שזהו בהשגחת המשגיח, שבגלגול העבר היה זה חייב לזה ולא פרע לו, וכעת החזיר לו לתקן נשמתו, והיה בהשגחה, לא החסיר ולא העדיף, וזהו דין אמת לאמיתו, אף שנראה לך שהוא משפט מעוקל, תדון הדין לאמיתו, ולא תחזור אחר הפשרות, וכיוצא בזה בענינים אלו, והמשכיל יבין לאישורו, עד כאן לשונו.

>>> המשך מעמוד הבא

שימו לב אל הנשמה

מלבד מה שרבינו גדל בצל דודו הקדוש אשר הנחיל את תורת רשב"י, הרי שעצם נשמתו היתה מסוגלת ללימוד פנימיות התורה, וכפי שכתב רבינו במגילת סתרים: "אמרו לי [בחלום] שיש בנשמת איזה ניצוץ מנשמת התנא רב, ולזה כל הנוגע בי ענוש יענש, ומזה הניצוץ נפשי בערה להשיג סודות התורה [שכן יש האומרים שרב הוא רבי אבא שכתב את ספר הזוהר], והייתי תלמיד רשב"י, ותלמיד מרן האר"י, ותלמיד מרן הבעש"ט" עכ"ל.

עוד יש לציין מה שכתב רבינו הדמשק אליעזר בהקדמת הספר 'זוהר חי': "פעם אחת אמר לי שיש בחלק נשמתו הטהורה חלק אחד מנשמת של האר"י זל"ה, ואפילו הצורה של האר"י זל"ה יש לו שוה בשוה, וגם חלק אחד יש לו מנשמת הבעל שם טוב זל"ה, לזה כל ימיו לא היה יום שלא היה מדבר מן הבעל שם טוב זלה"ה ומהאר"י זלה"ה, וגם היה לו חלק אחד מינוקא הנזכר בזהר" עכ"ל.

וכפי שכתב בהקדמת החומש 'היכל הברכה': **"לכך נבראתי שנתפשט על ידי חכמה זאת בעולם, על פי דרכי מרן אור שבעת הימים, אמון מופלא, אמון מכוסה, רבינו הקדוש, אור המאיר, אור עינינו ישראל בן אליעזר בן שרה הריב"ש טוב, אשר האיר עינינו, באורו נלך עד ביאת ינון" עכ"ל.**

וכן גילה רבינו דברים נוראים בספר זוהר חי על שורש נשמתו ושליחותו בעולם הזה (על זוה"ק בראשית מז): "שמי יצחק ונשמתו יצחק, ובאתי להאי עלמא להאיר עיני חשכים, להאיר לב ישראל שילמדו בזוהר הקדוש ובכתבי מרן [האר"י ז"ל] על דרך שלמדוני מלאך אלקים קדוש ונורא עפר אני תחת כפות רגליו הלואי, רבינו הקדוש אור מופלא אור צח ומצוחצח הרב ישראל בן אליעזר בן שרה, ובדרכיו נלך עד ביאות ינון" עכ"ל.

וראה מה שכתב בהקדמת פני זקן (מסכת שק" לים): "נפתחו השמים לראות בזיו וזוהר, בסכת חי וקיים, כי הם חיינו ואורך ימינו, דלא נייעול בכיסופא לעלמא דאתי, לפתוח תליסר אבבא באור התורה ולית מאן דימחא, וזה כל שעשוע נפשי משורשת בשורש נפשי מיום הולדי, לעיין

באור ורזי התורה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות. רבינו - בענוותנותו הגדולה - כמו מפליא את הדבר, שעל ידו יתפשט לימוד פנימיות התורה, וכפי שכתב בהקדמת נתיב מצותיך "אמר המר והנבזה השפל, 'אמת מארץ תצמח', 'ושפילתי מארץ', 'חרפת אדם ובזוי עם', גרעין הנפסד והנרקב, וממני תצמח זרע קודש לזרוע באור החיים, להלהיב לבבות ישראל לתורה ולעבודה, בחכמה הפנימיות מתוקה מדבש ונופת צוף, מאירות עינים ומשיבות נפש, חמודה גנוזה, מתוק האור לעינים וטוב לנפש, לזככה ולהאירה במידות טובות ישרות לטעום טעם אור הגנוז עולם הבא - בעולם הזה, על ידי חכמת הזוהר והתיקונים רעיא מהימנא, להיות עייל ונפיק בבר לב ובלא בר, בתוך רשפי אש להבת שלהבת, עץ החיים ופריו פרי עץ חיים, ארבע מאות שקל כסף, לקוטי תורה, זוהרקי"ע, וקול ברמה נשמע, שער היחודים, גלגולי נשמות. דברים המאירים עינים, לפתוח שערי שמים ושערי רחמים ושערי רצון, ולמזג המידות בתכלית הזיכוך, ענוה ושפלות הרוח אמת, וללמוד בהם על צד הכונה להאיר הנפש ולזככה" עכ"ל.

תולדות רביה"ק ההיכל הברכה מקאמארנא זי"ע [מה]

ספרא דבי רב (ז)
זוהר חי' [א]

פרק א
כתיבת החיבור זוהר חי

שרי בית הזוהר

מן המפורסמות בישראל, שדרכם של רבוה"ק בבית זידיטשוב וקאמארנא זי"ע היה בשילוב נג' לות התורה עם פנימיות התורה, ועל שם כך נודע שם - 'שרי בית הזוהר'.

ואם בשאר חצרות החסידות לא היו מרבים לעסוק בריש גלי בסודות התורה, ועל כל פנים משנתמעטו הדורות ודאי לא היו עוסקים בכך ברבים, הרי שבבית זידיטשוב וקאמארנא היה נובע המעיין ומשקה לכל העדרים, לרוות את הנפש השוקקה בספר הזוהר הק', 'להלהיב לבבות ישראל לתורה ולעבודה, בחכמה הפנימית המתוקה מדבש ונופת צוף, מאירת עינים ומשיבת נפש' (הקדמת נתיב מצותיך).

רבותינו היו מרבים לעורר על לימוד ספר הזוה"ק, ועל החובה לעסוק בכתיבי האר"י הק', אשר חיים המה למוצאייהם, כל דברי תורתם היו על פי פנימיות התורה, ומשימא קא זכו להו לחבר כמה חיבורים נאדרים בקודש, לפרש ולבאר את דברי הזוהר הקדוש, הלא המה הספה"ק 'עטרת צבי לרביה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע, הספה"ק 'זוהר חי' לרביה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע, והספה"ק 'דמשק אליעזר' לרביה"ק רבי אלי-עזר צבי מקאמארנא זי"ע.

ראש וראשון להפצת לימוד פנימיות התורה היה רביה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב זי"ע, אשר בין השאר פעל להדפסת ספר הזוה"ק מחדש, ולנקותו מן השיבושים שנפלו בו במרוצת הדורות על ידי המעתיקים והמדפיסים. ובנידון זה אף כתב אגרת אל זקן צדיקי הדור - הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זי"ע (ראה עשר קדושות מערכת ב'), ובו הוא מגולל באריכות את נחיצות הדבר להדפיס את ספר הזוה"ק במהדורה חדשה.

וממנו יתד ופינה להתייסדות חצרות הקודש לבית זידיטשוב - קאמארנא, אשר הגו בנסתרות התורה והגבירו חיילים למען לימודה, ומן הראוי להביא בזה מה שכתב רביה"ק 'דמשק אליעזר' (תהלים בן ביתי טז ה): **'ידוע שכל כחו של רבינו דודי איש אלקים [מהרצ"ה מזידיטשוב] זלה"ה היה ברזי תורה, והוא היה ראש וראשון שלמד לתלמידיו שכל ימיהם יעסקו ברזי התורה, כמו שכתב הוא בעצמו בספרו עשה טוב עינין שם, ואחריו היה מתנהג רבינו דודי רבי משה מסאמבור גם כן ברזי תורה, ואחריו**

בנו הרב הקדוש איש אלקים חכם הרזים רבי יהודה בבי זלה"ה מראזלי, והוא חיבר כמה ספרים קדושים על דרך סוד ורזי תורה היינו 'דעת קדושים', 'עמוד התורה'.

"ואחריהם היו הני תרי קדושי עליונים, היינו האחד אמו"ר איש אלקים מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה מקאמארנא, והשני מורי ורבי רבינו הקדוש רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זלה"ה, שכל ימיהם היה כל עבודתם בעבודת הבורא ב"ה ביחודים ושמות הקדושים ובחדושי רזי תורה, ועשו ספרים קדושים על דרך נסתר וכו', כן אנחנו רשאים לומר שרבינו מזידיטשוב לא בא לעולם אלא להרים כח התורה לכל דורינו ומשפחותינו, כי שאר צדיקי הדור עושין הסתרה לסתרי תורה, ואנחנו בעזרת השי"ת נגלו כל ימינו מצפוני לבנו, כמו שקבלנו מאמו"ר זלה"ה ומרבינו מזידיטשוב. ומה שאמרו רז"ל (חגיגה יג.) **כבשם ללבושך** (משלי כד כו), זה דייקא בדורות ראשונים שהיה בהם גודל אמונה ובטחון, והשגחת א"ס ב"ה היה יותר בגלוי, אבל עתה בגלות המר הזה, לולי תורתך תורת אמת רזי התורה שעשועי אז אברתי ח"ו בעניי, כנודע למשכיל דקדושה, לזה משבח אני תת רבינו הקדוש מזידיטשוב שזכינו מכוחו למי קצת רזי תורה, ואמרתי 'ה' מנת חלקי רצה לומר הקדוש ברוך הוא נתן לי חלק רזי התורה במתנה כי אני בעצמי בוודאי לא זכיתי לזה, לכך 'וכוסי עולה ק"ב מנין שמו של רבינו צבי" מזידיטשוב, 'אתה' הקדוש ברוך הוא 'תומך גורלי' שנתת נשמתו במשפחה זו שהם רשאים לגלות מצפוני רזי התורה הקדושה. והשם הטוב ברוב רחמיו וחסדיו יעזרני שלא אכשל ולא אבוש בעוה"ז לצורך עבודת הבורא ב"ה, ולא לעוה"ב נגד משפחתי הצדיקים נבג"ע, ובזכותם לא ימוש התורה מפינו ומפי זרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן" עכ"ל.

בוצין בוצין מקיטפיה ידיע

רביה"ק ההיכל הברכה מקאמארנא זי"ע גדל מנעוריו בצל דודו הקדוש מזידיטשוב, ובמעללו יתנכר הנער, כאשר מימי נעוריו כבר שקד על לימוד נגלות התורה ורזי התורה באופן מופלא, כמו שכתב בחומש היכל הברכה (בראשית לב): **"תדבק נפשכם בספר הזוהר ובכתבי האר"י וכו', כי תאמינו לי, בעת היותי כבר שית כבר שבע נתלהב לבי בקרבי הרבה ללימוד זה, ודבקתי נפשי מעודי בלימוד זה, בשריפת שלהבת יקודי אש הבוער**

בקרבי לדבק נפשי באל עולם באמת, אע"פ שעבר על ראשי מים הזידונים מי המרים כמה פעמים, והיה אעפ"כ לבי חזק כסנפרינין, ושברתי תהלה לאל את מתלעות און ועמל בתכלית בכל כוחי בעזר אלהי וכו', לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי מן האור התורה ורזיה וסודיה, לקשר נפשי באור התורה, רשפי אש להבת שלהבת לא אעזוב אפילו רגע אחד, וכן תעשו, ויהיה לכם טוב בעולם הזה ובעולם הבא, בודאי בודאי בודאי, אשריך וטוב לך, ודי בזה" עכ"ל.

בתחילה למד רבינו כללי חכמת פנימיות התורה מפי אביו הגדול - רביה"ק רבי אלכסנדר סענדר אב"ד קאמארנא זי"ע, כמו שכתב במגילת סתרים: **"כשהייתי בן שבע בערה בי כאש להבת לחכמת מרן אלקי האר"י, ולמדתי כתביו באימה וביראה ובגודל התלהבות, וכל דבר הקשה שאלתי את אבי [רביה"ק רבי אלכסנדר סענדר מקאמארנא זי"ע] ולמדתי בדוחק ועוני, וזכיתי לכמה עינים נפלאים ומדריגות קדושות" עכ"ל.**

אביו אף ראה בכך סימן לגדלות נשמתו של רבינו, כמובא בהקדמת ספר זוהר חי: **"כשבא לביתו מיד חשקה נפשו מאוד ללמוד תקוני זוהר וכתבי האר"י זלה"ה, וביקש מאביו א"ז זצ"ל שילמוד עמו, ואמר לו: 'אבי אבי, נפשי חשקה עד כלות הנפש שאתה תלמד עמי סודות התורה', מיד התחיל ללמוד עמו תקוני זוהר, כי א"ז זצ"ל ידע שיש לו נשמה גדולה, ואמר: 'בודאי בלי ספק הנשמה הגדולה שלו חשקה כל כך ללמוד סודות התורה', וכך היה, שלמד עמו עד תשעה שנים רצופים נגלה ונסתר" עכ"ל.**

לאחר מכן נתייתם רבינו מאביו, ואז הכניסו רביה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב תחת כנפיו, וגדלו ודאג לו, ואף השפיע עליו מלוא חפניו מאוצרותיו, ממו שכתב רבינו (במגילת סתרים): **"ואחר כך נתתי גדלתי אצל מורי דודי הקדוש, אחי אבי נ"ע, ושם למדתי תורה בדוחק ועוני גדול, וכל שמחתי היה מגודל מתיקות הדרושים הנפלאים, שגילה מורי דודי הקדוש, וגילה לי דברים נפלאים. וכל זה היה שפעם אחת ראה את מרן הבית יוסף ואת אבי ביחד, וביקשו ממנו שיקרב אותי לתורה בנגלה ונסתר, על כן קרב אותי מאוד, וסמך ידיו עלי, ומסר לי כל שבילי התורה שהיה בהשגותיו" עכ"ל.**

המשך בעמ' הקודם <<<